

Майк Дули

БЕЗКРАЙНИТЕ ВЪЗМОЖНОСТИ

Превод от английски
Иван Гуляшки

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор	7
Благодарности	9
Въведение.....	11
Първа глава	
Мислите се превръщат в неща	23
Втора глава	
Разбирания	51
Трета глава	
Благословените емоции	79
Четвърта глава	
Животът ви чака.....	105
Пета глава	
Дарове от небето.....	133
Шеста глава	
Вълшебната Вселена	155
Седма глава	
Еликсирът на живота	185
Осма глава	
Благополучие, здраве и хармония.....	197
Девета глава	
Взаимоотношения	229

Десета глава	
Инструменти и техники	259
Единайсета глава	
Въпроси и отговори.....	287
Дванайсета глава	
Смисълът на живота	303
Епилог	313
Още за Майк Дули.....	317

ПРЕДГОВОР

Може би няма по-добър момент от сегашните кръстопътни исторически времена, за да научите най-сетне истината кои сте всъщност и на какво сте способни. Моля ви, нека заглавието на тази книга не ви заблуждава – нейната цел е да ви помогне да опознаете не само силата си, но и отговорностите си. Тя споделя с вас знанието как да се опирате на тези два стълба, така че да вървите напред през живота, като откривате възможности там, където другите виждат единствено затворени врати. В сегашните времена на промени и размествания старото отстъпва пред новото, лековерието пред истината, а духовността е на път да придобие напълно ново значение. Тези, които се учат от величието си, уважават увлеченията си и поемат отговорността за собственото си щастие, ще възвестят нов златен век, пред който всичко, познато от историята, ще бледнее. Никога не е било толкова вълнуващо да се живее.

Започнах да пиша главите, които ще прочетете, на 1 януари 2001 г. като сценарий за аудиопрограма, която легна в основите на тази книга. Само няколко седмици по-рано бях оповестил на всички от имейл списъка си, че тя ще е на тяхно разположение през започващата календарна година и ще се състои от дванайсет части от по един час, всяка от които ще излезе на първо число от месеца. Така че бях закъснял.

Освен това бях уплашен. Започвах трудовия си живот си отначало, този път като професионален писател, без да съм си обяснил защо изобщо ми трябва да захващам нова кариера и без да броим това, че не очаквах тя да ме затрупа с пари. За сметка на това знаех някои неща за живота и за механизмите

му – за нашата божественост и мощ, за следването на мечтите и черпенето на сили от тях.

Сетне „Безкрайните възможности“ стана една от най-продаваните аудиопрограми по интернет и изобщо в сферата на самоусъвършенстването. Ангажираха ме за лекции из целия свят, бях включен като съавтор в бестселъра „Тайната“ и в едноименния филм и създадох „Записки от Вселената“ – ежедневния имейл, който изпращам по списък, набъбнал вече до над триста хиляди души в 182 страни, в който им напомням колко стойностни и силни са и колко много заслужават.

Това, което преоткрих, е, че стига да не забравям истинското си място в живота – разбирането на ролята ми в сътворяването му и демонстрирането на това разбиране чрез мисли, думи и дела – мога да променя *всичко*. Въпреки заобикалящата ги среда, дори когато не са в състояние да си обяснят случващото се с тях и как са „забъркали тази каша“, чрез *разбиране* на истините за живота хората пак могат да започнат да ползват това, което притежават, да тръгнат от там, където се намират, да се понесат напред и неизмеримо да увеличат щастието си.

Ето какво ви обещава „Безкрайните възможности“: разбиране за божествената ви сила, план как да обуздаете самата същност на живота и напомняне за безкрайното благоволение и съвършенство, които винаги ни обгръщат. Не ви трябва да си обяснявате как се е стигнало дотук – защо връзката с партньора ви не се е получила, защо бизнесът ви така и не е потръгнал, защо от диетите ви няма резултат – нито пък ви е нужно светът да е хармоничен, а правителствата почтени, за да разберете кои сте всъщност и да видите всички възможности, които все още са открити пред вас. Да, както винаги е било и при мен, след като веднъж животът ви се понесе по пътя на промяната и след като откриете нова глава, ще можете сравнително безболезнено да погледнете назад към смущението, което предшества повратната точка, и пред вас ще се разкрият редът и красотата, както и ролята ви в сътворяването им и в целите, на които служат.

В името на живота на вашите мечти,

8 септември 2009 г.

БЛАГОДАРНОСТИ

Смятам, че през последните девет години Вселената, призована от моите мечти и действия, е насочила много хора да ме вдъхновяват, предизвикват, че и да ме сритват отзад, и тяхната поява в живота ми е била режисирана така, че тази книга да се получи толкова хубава, колкото е, и да излезе точно тогава, когато е трябвало. Въпреки че няма да споделя кой какво е сторил, бих искал да им благодаря от дъното на душата си:

На мама, защото ме дари с уменията да мечтая и да вярвам в себе си. На Джо Витале, автор и маркетингова хала, защото пръв ме откри (след мама), започна да говори за мен и ми стана приятел много години преди и двамата да станем известни. На Ронда Бърн, автор и продуцент на „Тайната“, защото втора ми подаде ръка. Никога няма да забравя как тя заедно със знаменитата си сестра Гленда ми се обади в Чикаго една хубава сутрин и ми каза за намерението си да „донесе радост на милиарди“ и за желанието си да ме включи във веселбата. На Синтия Блек, издател в „Бийонд Уърдс“, за това, че трета се появи от „незримото“ и повярва, че имам какво да дам, след което тя и фантастичният ѝ партньор Ричард Кон, както и целият им изумителен екип от „Бийонд Уърдс“ – и поспециално Линдзи Браун, Мари Хикс, Девън Смит и Даниел Маршал – ентузиазизирано скочиха на борда. На Джудит Кър, издател в „Атрия“, за свръхестественния ѝ вътрешен инстинкт. На редакторката Джули Ноулс за това, че пое по пътя с мен независимо от умерения си скептицизъм. На Ерик Рейман – един от най-добрите адвокати, които някога съм срещал – за неговата изключителна интелигентност и почтеност.

И на Хоуп Копелман, Даника Бър, Джеси Мейзър, Паола Малицки, Аманда Рийд, Кари-Ан Лармор, Кристал Флойд и Коди Каспър за безценния им принос за бизнеса на ТУТ и за общото ни виждане за „Глобалната доминация“.

ВЪВЕДЕНИЕ

ПЪТЕВОДИТЕЛ НА ПЪТЕШЕСТВЕНИКА В ДЖУНГЛИТЕ НА ВРЕМЕТО И ПРОСТРАНСТВОТО

Не много отдавна, в близките предели на безкрая, се събра съвет от безстрашни пътешественици – търсачи на приключения като теб, – на които им бе дошло до гуша от съвършенство, вечност и безкрайна благодат. Всичко, каквото бяха искали, го имаха. Бяха променили всичко, каквото бяха искали да променят, и бяха станали всичко, каквото бяха искали да бъдат. Съществуването им протичаше в едни и същи безкрайни релси и те вече съвсем не се чувстваха като великите Пътешественици, каквито бяха преди. Това не им стигаше и всички бяха единопдушни, че трябва да се промени нещо. И така, такива, каквито бяха, решиха да измислят съвсем ново измерение на реалността си.

Е, нови измерения не се появяват често дори и за такива Пътешественици, така че можете да си представите тяхното възмущение, когато започнаха да изследват огромните нови възможности, които внезапно се откриха пред тях. А това измерение беше особено възмущащо, защото предлагаше немислимата дотогава възможност да бъдеш само на едно място, без да бъдеш същевременно навсякъде другаде.

Защото, виждате ли, там, в близките предели на безкрая имаше само тук и сега – нищо друго не съществуваше. Бедните Пътешественици никога не бяха ходили никъде, защото вече бяха навсякъде! Новото измерение им даде възможност достатъчно да замъглят съзнанието си за всичко навсякъде другаде, така че да могат да се фокусират върху това, да бъдат в един момент „някъде“.

И сега, когато можеха да създават някъде-та, те откриха, че всеки от тях може да проектира структурни ансамбли из някъде-тата си, с които да експериментира и твори. Всъщност го правеха толкова често, че започнаха да наричат новото измерение ПРОЕКТИРАНЕ НА СТРУКТУРНИ АНСАМБЛИ НА ТВОРЕНИЕТО, или накратко ПРОСТРАНСТВО.

ПРОСТРАНСТВО-то разкри нови граници, с множество възможности за изследвания, забавления и игри. А може би най-забележителният феномен, свързан с ПРОСТРАНСТВО-то, беше изумителното откритие, че то може да бъде изпълвано с техните мисли: щом фокусираха и концентрираха мислите си в ПРОСТРАНСТВО-то, те придобиваха компактност и изглеждаха плътни!

Пътешествениците откриха, че мислите им могат да бъдат големи и малки, червени и сини, твърди и меки – каквито им хрумнат – и че се превръщат в същото „нещо“ в ПРОСТРАНСТВО-то! Откриха, че мислите им могат да се проектират в ПРОСТРАНСТВО-то им, където да приемат форма на предмети, и бързо осъзнаха, че могат да манифестират теориите си в реално-истинни явления, така че за нула време (най-вече защото времето още не беше измислено) МАТЕРИЯ-та започна да изпълва тяхното ПРОСТРАНСТВО! МАТЕРИЯ, разбира се, беше абrevиатура от МАНИФЕСТИРАНЕ НА ТЕОРИИ В РЕАЛНО-ИСТИННИ ЯВЛЕНИЯ.

Фантазията им изригна и те се развихриха, като първо създадоха звезди и планети, а сетне планини и океани. Всичко, за което мечтаеха, се сбъдна във взрив от светлина, цветове и звуци, който поведе въображението им до най-затъntenите кътчета на ПРОСТРАНСТВО-то.

Всичко това беше невероятно вълнуващо, но дълбоко в себе си те усещаха, че нещо липсва. Новите им светове може

и да бяха грандиозни, но самите те, създателите на всичко това, ги гледаха отвън.

Пътешествениците се замислиха как да станат част от този тайнствен, пленителен материален свят, който бяха създали, и докато се чудеха, се запитаха: „Ако нашата МАТЕРИЯ е просто заето ПРОСТРАНСТВО и дълбоко в себе си знаем, че все още присъстваме едновременно навсякъде... хъм... не бихме ли могли да съществуваме в същото това ПРОСТРАНСТВО, в което се намира МАТЕРИЯ-та ни?“

Разбира се, че можеха, и щом си го помислиха, то стана – настаняха се „вътре“ в своята МАТЕРИЯ, все едно това беше някакво „някъде“, като замъглиха съзнанието си за всичко останало.

И сега, за да станат нещата още по-интересни, беше измислена една нова игра – криеница – и както можеше да се очаква, Пътешествениците се втурнаха да се крият в своите творения, където нямаше да е лесно да бъдат открити. На тях определено им Хареса да Одушевяват Реалната Актуалност (а тъй като времето не беше още измислено, всичко беше актуалност) и оттогава, когато се укриваха, наричаха себе си ХОРА.

Страхотно хрумване беше да се крият в МАТЕРИЯ-та – толкова страхотно, че всъщност никой никога не бе разкрит! А това се оказа сериозен проблем: Пътешествениците може да се радваха, че са измислили нова игра, само че вече никой от тях нямаше да може да узнава за откритията на останалите.

Това ги подтикна да излязат и да търсят връзка Един с друг в Материалното си Ежедневие. Така най-сетне се появи ВРЕМЕ-то. Играта почна наново, уговориха се срещи и започна истинската забава – и така, докато всеки се наигра до насита.

Трябваше им нова идея и като знаем на Пътешествениците с каква лекота им идваха идеи, тя не закъсня. „Какво ще стане – питаха се те, – ако дръзнем всички да се появим едновременно като ХОРА в едно и също ПРОСТРАНСТВО по едно и също ВРЕМЕ?“ Уха! Идеята беше толкова величествена, дълбока, колосална, че отекна като Голям взрив из цялото тво-

рение и занаят беше сравнявана със самото измисляне на светлината.

Вече е повече от ясно, че тези Пътешественици не бяха никакви нормални, обикновени Пътешественици. Това бяха креативни Пътешественици със своя мисия – да се забавляват, докдето им стигне фантазията – и в изпълнението ѝ, както видяхте, постигнаха смайващ успех, нищо че срещнаха някои дребни проблеми, които трябваше да се изгледат.

Например, след като беше създадено ВРЕМЕ-то, те прекараха толкова много ВРЕМЕ да си играят на творения сред своите творения, че почнаха да губят себе си – по време на безкрайните си игри на криеница в желанието си да не бъдат открити те оставаха толкова задълго ХОРА, че наистина започнаха да забравят, че са едновременно „навсякъде другаде“.

Мнозина започнаха дори да забравят, че са Пътешественици, и с напредването на ВРЕМЕ-то се потапяха във все по-дълбок транс. Всъщност до такава степен се потапяха, че започнаха да се чувстват впримчени в своите тела и безпомощни сред творенията си. Вече не забелязваха, че самите те създават с мислите си предметите и събитията в живота си, въпреки че това не се бе променило. Вместо това гледаха на тези „неща“ като на нещо, с което трябва да се борят.

За съжаление като пряко следствие от тази си лековерност те за пръв път изпитаха СТРАХ, което се случи, когато не успяха да се справят с ТРАНСА и Халюцинациите. Това усещане беше плашещо, усетиха скоро те. Ни най-малко не беше забавно! И което беше още по-лошо, с всяка следваща заблуда изникваха купища нови емоции.

Никога и никъде такива възвишени създания не са изпадали в такова ужасно отчаяние. Ужасът, гневът, тъгата и чувството за вина се стелеха навсякъде. Сякаш се намираха в бурлеска без край, но по едно време, лека-полека, започна великото изцеление. То не дойде от небето или от някакво подобно място (макар че някои все още смятат, че е било Чародейно Уточняване на Действителността чрез Обич). Изцелението дойде отвътре, животът сам се погрижи за себе си – откъдето и да го погледнеш, това си беше ЧУДО.

Оказа се, че Пътешествениците се учат от емоциите си. Ако например думата СТРАХ произлиза от невъзможност да се Справиш с ТРАНСА и Халюцинациите, това поне е безпогрешно предупреждение за страхувания се, че мисленето му се е отклонило от реалността.

Имаше и други хубави неща около тези нови емоции. Оказа се, че могат да са топли и пухкави, смешни и смахнати, дори луди и диви! А преминаването през всички емоции – и хубави, и тъжни – позволяваше на Избраниците сред тях (както бяха почнали да ги наричат) да осъществят върховното си постижение – вътрешна Мекота от Изживяването на Реалността. Иначе казано – вътрешен МИР. Овладеяха го наистина малцина, защото за това беше нужно дълбоко разбиране за вътрешното съвършенство, което съществува във всичко, по всяко време, навсякъде и у всекиго – *независимо от обстоятелствата!*

Днес вече всички форми на съзнание, които бихме могли да си представим, са чували за ПРОСТРАНСТВО-то, ВРЕМЕ-то и бляскавите Пътешественици, които са създали всичко това. И всеки, който хвърли поглед към това кътче от сътворението, остава толкова смаян от онова, което открива, че се променя завинаги.

Но нещото, което най-много смайва посетителите, не е величието на планетите, нито бурният живот, който процъфтява върху тях, нито дори дръзките до безочливост мисли, които продължават да увековечават всички Пътешественици. Външните наблюдатели направо занемаяват от преклонение пред малцината, които са се върнали от пътешествието – тези Пътешественици, които наистина са открили себе си.

Това са Избраниците, чието ярко сияние и божествено просветление отразяват непоклатимото знание, че всички неща и събития са родени от мисълта, че всичко във ВРЕМЕ-то и ПРОСТРАНСТВО-то е *добро* и че всичко навсякъде и винаги е Едно.

Само когато забравяха за себе си и служеха на илюзиите си, тези Пътешественици можеха да бъдат емоционално подтикнати от изгарящите си желания да опознаят и да си върнат собствената божественост. С това, че разбираха истинската

си същност, те се превърнаха във вдъхновение и идеал за всички останали.

След като споделихме всичко това, сме удивени, че толкова малко от нас се присъединяват към редиците на Избраниците. Сигурно всеки си има свои причини – изглежда, че повечето от нас са толкова впримчени в собствените си страхотни приключения, че и пет пари не дават за „всичко останало“!

Може би вие ги разбирате по-добре. Но поне според нас е срамно, че такава неизтощима енергия и такъв творчески гений остават така напълно пренебрегнати. Ако всички те можеха – а ви уверявам, че могат – поне за миг да зърнат истинската, по-мощна действителност и да видят себе си като всезнаещите, обичащи забавленията гладиатори, каквито винаги са били, това би променило всичко из основи! Не че те биха се „върнали“. Не, за бога. Просто смятаме, че по-добре ще си прекарват... „ВРЕМЕ-то“, да кажем, ако им бъде припомнено, че те самите са негови създатели. Не мислите ли така?

Между другото, разгадахме малката ви игра на думи – ПИПНАХМЕ ВИ!

Е, време е веселбата да започне...

За да насочваш изживяванията си, трябва само да насочваш мисленето си.

В много отношения тази история е истинска. Същност това е нашата история и тя е много повече действителна, отколкото съчинена: самите ние сме сред знаменитите архитекти, проектирали с мисълта си времето и пространството – очите и ушите на Бог, а сега живеем в собственото си творение, за да изпитаме своята божественост по начини, по които няма как другояче да бъде изпитана. Ние сме истинската причина слънцето да изгрява всеки ден. И ако приемете това за даденост, тогава ще можете, инстинктивно, ако не с разума си, да видите, че сте достойни за всяка друга мечта, която решите да извикате в съзнанието си. Никой извън вас няма нищо общо с това, а вие не се намирате тук, за да бъдете изпитвани

или съдени. Единствено трябва да насочвате мисленето си, за да насочвате и изживяванията си. Толкова е лесно.

Вие сте истински Пътешественици – непознаващи граници, безстрашни и божествени. Дори не сте човешки същества. Вие сте пътешественици, които просто са и хора.

За съжаление повечето от нашите събратя все още са „изгубени в пространството“, а на практика всичко в нашето общество ни говори, напомня, настоява, че сме създадения с ограничени сили, подвластни на старостта, а животът, тежък и безпощаден, се направлява от съдбата и късмета. А истината е (и това ще отекне като камбанен звън в сърцата ви), че сме всесилни, обичащи да се забавляват гладиатори на Вселената, а пред нас е цялата вечност, която можем да моделираме с мислите си.

Ние сами създаваме своята действителност, съдбата си, късмета си. Толкова сме всемогъщи, толкова сте всемогъщи и *вие*. И за да компенсирате противоположното мнение на медиите и на масите, трябва да чувате това послание толкова често, колкото и техните.

Тази книга е написана с това послание. Това е книга за природата на действителността – действителност, която е проста, организирана и преди всичко познаваема. Целта ми през цялото време е да ви обясня какво е точно мястото ви в тази действителност и да ви напомням колко сте могъщи, колко далече можете да стигнете и колко много заслужавате, така че да израснете като великани, каквито сте, в този оазис наред звездите. Наистина ви е дадена дарбата да превръщате мечтите си в реалност.

Кръвта, потта и сълзите няма да ви донесат истинска промяна. Не те, а въображението, вярата и очакванията ще ви въвлекат в действията, обстоятелствата и „съвпаденията“, които ще направят неизбежно сбъдването на мечтите ви. Това не е самозалъгване. Нещата винаги са стояли по този начин в джунглите на времето и пространството, в илюзорното измерение, което е едновременно наша лаборатория и наше игрище. Тук *нашите мисли се превръщат в реалност*, думите ни са наша магическа пръчка и ние научаваме за своята божественост чрез всекидневните чудеса, които извършваме, като

без никакво усилие превръщаме духа в своя среда и по този начин увековечаваме материалния свят, който споделяме. Не ви трябва непременно по-добро образование, повече контакти или по-често да ви сполетява късметът. Трябва просто да разберете принципите и разбиранията, от които са се водили всички пророци и мистици открай време – принципи, които нямат нищо общо с религията, но имат много общо с това, какво представляваме, защо сме тук, и с вълшебството, което е на наше разположение.

Мечтите ви не са ваши по случайност. Ваши са по много причини, най-малкото за да ги осъществите. Такова е тяхното предназначение, стига да свършите каквото трябва. Това може да ви се вижда непосилна задача, ако не разбирате напълно своята роля или процеса, който кара мечтите да се сбъдват, особено когато целият свят се опитва да ви втълпи, че успех се постига само с жертви и страдания. Ако обаче вникнете по-навътре в нещата, ще видите, че едва ли има нещо по-лесно от начина, по който животът *действително* действа.

Можете да направите всичко, да имате всичко, да бъдете всичко.

Имате посока, имате сили, а Вселената всъщност поддържа нещата във ваша полза.

Тази книга разглежда принципи и идеи, които могат да ви дадат крила. Тези принципи и в момента действат във вашия живот, независимо дали ги познавате, и те са невероятно лесни за следване. Като ги разпознаете, разберете и овладеете, ще получите достъп до сила, която буквално обръща желанията в реалност.

Помислете за така наречените успешни личности. Те помни ли са от вас? Повече ли заслужават? Повече ли са дали от себе си? Не. Дали заради интелекта или простодушното си (често пъти е второто, но това няма *никакво* значение), те всъщност живеят по начин, който следва принципите на живота, така че Вселената започва да им служи. Хубавото е, че такива хора са доказателство, че всеки друг може да направи същото. А като разберете това, ще получите едно предимство: ще разберете успехите си и поради това вече няма да живеете в страх, че някой може да ви ги отнеме.

Моята мисия е да ви помогна да се вгледате навътре в себе си и да откриете колко безгранични са възможностите ви, както и да ви помогна да намерите ключовете за „Царството“. А какво ще решите да правите с тези ключове, си е ваша работа.

Целта ми в следващите страници ще е да опресня вашите дълбоки, отдавна забравени спомени, които жадуват да им бъде обърнато внимание, да бъдат преоткрити и осмислени. Има една стара пословица, че е по-добре да научиш някого да лови риба, вместо да му дадеш риба, и в тази книга възнамерявам да ви припомня (а не да ви уча) за вашата божествена същност и безгранични способности, така че сами да се осъществите и да постигнете щастието.

Ако някой иска да ви каже истината за живота, реалността и силите, които притежавате, ще приемете ли тази истина? Ако някой иска да ви даде ключовете за царството на най-дръзките ви мечти, ще ги приемете ли? Мисля, че ще приемете.